

KUOLEVA ITSEVALTIUS JA UUDET KANSANVALLAN ELIMET¹⁹

Kapina laajenee. Itsevaltiuden witteläisen hallituksen voimattomuus, hämminki ja rappeutuminen lisääntyvät. Mitä erilaisimpien kansankerrosten, ryhmien ja luokkien järjestyminen, vallankumouksellisten ja vastavallankumouksellisten voimien järjestyminen kasvaa laajeten ja syveten.

Sellainen on nykyinen tilanne. Se voidaan tulkita sanoilla: vallankumouksen järjestyminen ja mobilisoituminen. Sevastopolin meritaistelun jälkeen seuraavat heti, ilman mitään väliaikaa, maataistelut Voronezhissa ja Kieviissä. Tässä viimeksi mainitussa kaupungissa aseellinen kapina ottaa näköjään vielä askeleen eteenpäin, askeleen vallankumouksellisen armeijan sulautumiseksi yhteen vallankumouksellisen proletariaatin ja ylioppilaskunnan kanssa. Sitä todistaa ainakin „Rusj” lehden uutinen Kievin polyteknillisessä instituutissa olleesta joukkokokouksesta, johon otti osaa 16.000 henkeä ja jota suojasi kapinaan nousseiden sotilaiden pioneeripataljoona.

On aivan luonnollista, että tällaisissa oloissa yksinpä liberaalinen porvaristokin, joka sielunsa koko voimalla janoaa sopimuksentekoa itsevaltiuden kanssa, alkaa menettää malttinsa, menettää uskonsa „suureen” temppuiliijaan Witteen, alkaa vilkuilla vasemmalle etsiskellen voimaa, joka pystyisi suorittamaan kumouksen, mikä on tullut ehdottoman välttämättömäksi.

Sangen opettavainen on siinä suhteessa „Rusj” lehden ottama asenne. Lehti näkee selvästi, että „tapahtumat

alkavat karttua samanlaiseksi laavavirraksi kuin lokakuun 17 päivän edelläkin". Ja niinpä se kääntyy toisaalta samojen zemstvomiesten puoleen, jotka ovat osoittaneet yhtä suurta hämminkiä, voimattomuutta ja avuttomuutta kuin itsevaltiudellinen hallituskin. „Rusj” kehoittaa zemstvomiehiä „olemaan vitkastelematta” ja „osallistumaan lähestyviin tapahtumiin” „pukeakseen näiden tapahtumien loppuvaiheet lieviin, vähiten tappiota tuottaviin, maalle mahdollisimman edullisiin muotoihin”. Toisaalta samainen „Rusj” kiistelee „Slovon”²⁰ kanssa julistaen, että „kukaan ei usko, että nykyinen hallitus voisi nykyisissä oloissa kutsua koolle Valtakunnanduuman”. „Nyt”, sanoo „Rusj”, „on ajateltava sellaisen hallituksen muodostamista, joka voisi kutsua koolle Duuman”.

Niinpä siis liberaalinen porvaristo ottaa vallankumouksellisen proletariaatin painostamana vielä askeleen vasemmalle. Eilen se ilmaisi aikovansa hieroa kauppoja Witten kanssa ja antoi hänelle (zemstvojen edustajakokouksessa) ehdollisen luottamuslauseen. Tänäpä alkaa luottamus Witteen ehtyä, ja pääoma vaatii uutta hallitusta. „Rusj” kehoittaa kaikkia vapautusmielisiä puolueita muodostamaan erikoisen yleiskansallisen edustajain neuvoston, joka tulisi „tehokkaaksi välikappaleeksi, jolla voidaan painostaa hallitusta, jos se osoittaa olevansa vielä (!!!) toimintakykyinen, sekä jo valmiina olevaksi kansan valtaelimeksi, jotta voitaisiin väliaikaisesti ottaa vastaan hallituksen velvollisuudet, jos hallitus osoittautuu täysin kyvyttömäksi ja romahtaa”.

Kansan valtaelintä, joka ottaa väliaikaisesti hoitaakseen vararikkoutuneen hallituksen velvollisuudet, sanotaan tavallisella ja selvällä venäjän kielellä väliaikaiseksi vallankumoushallitukseksi. Sellaisen hallituksen pitää olla väliaikainen, sillä sen valtuudet kuluvat umpeen yleiskansallisen perustavan kokouksen kokoontuessa. Sellaisen hallituksen täytyy olla vallankumouksellinen, sillä se tulee vararikkoutuneen hallituksen tilalle, tulee sen tilalle nojautuen vallankumoukseen. Itse vaihdos ei voi tapahtua muuten kuin vallankumouksellista tietä. Tämän hallituksen pitää tulla „kansan valtaelimeksi”, joka toteuttaa kaikkialla kansan asettamia vaatimuksia ja vaihtaa heti, viipymättä, kaikkialla ja kaikki vanhat itsevaltiuden ja mustasotnialaisten „valtaelimet” kansanvallan elimiin — s.o. joko väli-

aikaisen vallankumousohallituksen valtuutettuihin tai valittuihin edustajiin kaikissa niissä tapauksissa, joissa vaalit ovat mahdolliset, tietysti yleisellä, yhtäläisellä, välittömällä ja salaisella äänestyksellä.

Olemme hyvin iloisia siitä, että liberaalisella monarkistisella porvaristolla on herännyt ajatus väliaikaisesta vallankumousohallituksesta. Olemme iloisia siitä, mutta emme sen tähden, että pitäisimme liberaaleja vallankumouksen puolelle siirtyneinä, että olisimme äkkiä alkaneet uskoa heidän vilpittömyyteensä, horjumattomuuteensa ja johdonmukaisuuteensa. Ei, me riemuitsemme siitä sen tähden, että se on ilmeinen ja epäilemätön merkki vallankumouksen voimasta. Vallankumouksesta on siis tullut voima, kun kerran liberaalinen monarkistinen porvaristokin on nyt tajunnut välttämättömäksi väliaikaisen vallankumousohallituksen ilmaantumisen.

Emme tietenkään unohda, että liberaalit eivät halua niinkään paljon sellaisen hallituksen muodostamista kuin uhkailevat sillä itsevaltiutta, niinkuin ostaja uhkaa myyjää sanomalla menevänsä toiseen kauppaan. Antakaa periksi meille, hra Witte, tai menemme väliaikaiseen vallankumousohallitukseen, jota „lievästi” nimitetään „yleiseksi edustajain neuvostoksi” tai „yleiskansalliseksi edustajain neuvostoksi”! Vain tällä yhä jatkuvalla kaupanhieromishalulla on selitettävissä se näennäinen tolkuttomuus ja järjettömyys, että „Rusj” julistaa Witten hallituksen kykenemättömäksi kutsumaan koolle kansanedustajia ja samaan aikaan, samassa hengenvedossa pitää mahdollisena, että tämä hallitus „osoittaa olevansa vielä toimintakykyinen”.

Ei, herrat liberaalit, nyt eivät ole ne ajat, että viekkaudet voisivat menestyä, että kaksinaamaisuus voisi jäädä paljastamatta! Kansa taistelee itsevaltiutta vastaan, joka lupasi (lokakuun 17 p:nä) vapauden vain pilkatakseen vapautta, häväistäkseen vapautta. Väliaikainen vallankumousohallitus on vapaudesta taistelevan kansan elin. Taistelu vapauden puolesta vapautta polkevaa hallitusta vastaan on (tämän taistelun määrättyssä kehitysvaiheessa) aseellista kapinaa, joka onkin parhaillaan käynnissä Venäjällä kautta koko linjan. Väliaikainen vallankumousohallitus on kapinan elin, joka liittyy yhteen kaikki kapinalliset ja poliittisesti johtaa kapinaa. Sen vuoksi se, että puhutaan väliaikaisen vallankumousohallituksen mahdollisuudesta ja

välttämättömyydestä ja samaan aikaan hieroskellaan kauppoja vanhan, pois pantavan hallituksen kanssa,— se on joko asiain sekoittamista tai kavaltamista. Ajatelkaahan todellakin, herrat „Rusj” lehden kirjoittelijat: tokko vallankumouksen kannattajain joukosta löytyy sellaisia tyhmyreitä, jotka ottaisivat vapaaehtoisesti väliaikaisen vallankumoushallituksen kokoonpanoon sellaisia henkilöitä tai puolueen edustajia, jotka pitävät vanhaa hallitusta „toimintakykyisenä” ja edelleenkin juoksevat takaportin kautta sen luona, hieromassa kauppoja sen kanssa? Ajatelkaahan: olisiko Venäjän armeija voittanut vai hävinnyt siitä, jos se olisi ottanut riveihinsä Mandshurian isänmaallista nuorisoa? Luultavasti se olisi hävinnyt, sillä mandshurialaiset patriootit olisivat kavaltaneet venäläiset japanilaisille. Niin vallankumouksellinen Venäjän kansakin häviää, jos „patriootit”, monarkistismieliset rahasäkin patriootit (s.o. liberaaliset porvarit) kavaltavat sen Witten itsevaltiudelle.

Olkoon, että liberaaliselle porvaristolle väliaikainen vallankumoushallitus on vain tavallinen keino uhata itsevaltiutta. Sosialistiselle proletariaatille, vallankumoukselliselle talonpoikaistolle ja kaikille niille, jotka asettuvat päättäväisesti ja peruuttamattomasti näiden puolelle taistelussa vapauden puolesta, se on suuri ja mitä vakavin tehtävä, joka tulee päivä päivältä yhä ajankohtaisemmaksi. Lokakuun vallankumous ja sitä seuranneet sotilaskapinat ovat siinä määrin heikentäneet itsevaltiutta, että uuden kansanvallan elimiä on alkanut kasvaa ihan itsestään poliittisen lakon möyhentämästä ja vapauden puolesta taistelevien verellä höystetystä maaperästä. Näitä elimiä ovat työväen, talonpoikien ja muiden todellista vallankumoustaistelua käyvien kansanainesten vallankumoukselliset puolueet ja taistelujärjestöt. Nämä elimet toteuttavat käytännössä sosialistisen proletariaatin ja vallankumouksellisen pikkuporvariston liittoa. Tätä taisteluliittoa meidän on nyt laajennettava ja lujitettava, puettava määrättyyn muotoon ja tiivistettävä, jotta uuden vallan elimet olisivat valmiit lokakuun 17 päivän toistamiseen, jotta kaikki vapauden puolesta taistelevat esiintyisivät silloin kautta Venäjän yhteisellä ohjelmalla vaatien pikaisia poliittisia uudistuksia, esiintyisivät järjestyneinä, varmoina ja selvästi päämääränsä käsittävinä, sanouduttuaan irti kaikista

kavaltajista, kaikista horjuvista, kaikista tyhjänpäiväisistä suunsoittajista. Meille, sosialistisen proletariaatin edustajille, edessäoleva demokraattinen kumous on vain eräs askel kohti suurta sosialistisen kumouksen päämäärää. Pitäen tämän mielessämme me emme sulaudu koskaan yhteen pikkuporvarillisten puolueiden tai ryhmien kanssa, olkootpa ne kuinka vilpittömiä, vallankumouksellisia ja voimakkaita tahansa; me tiedämme varmasti, että sosialismiin kuljettaessa työmiehen ja pienisännän tiet tulevat kiertämättä monta kertaa eroamaan. Mutta nimenomaan sosialismin etujen vuoksi me ponnistamme nyt kaikki voimat, jotta demokraattinen kumous tapahtuisi nopeammin, täydellisemmin ja jyrkemmin. Sitä varten me tulemme solmimaan ja solmimme väliaikaisen taisteluliiton koko vallankumouksellisen demokratian kanssa yhteisen lähimmän poliittisen päämäärämme saavuttamiseksi. Sitä varten me menemme sekä työväen edustajain Neuvostoihin että muihin vallankumouksellisiin liittoihin säilyttäen tiukasti puolue-erillisyytemme ja itsenäisyytemme. Eläköön uudet kansan valtaelimet! Eläköön yhtenäinen, ylin ja voitokas kansanvallan elin!

Ja radikaaliporvareille me sanomme jäähyväisiksi. Te lörpöttelette kansan valtaelimistä, hyvät herrat. Valtana voi olla vain voima. Voimana voi nykyisessä yhteiskunnassa olla vain aseistettu kansa ja aseistettu proletariaatti sen johdossa. Jos sanat todistaisivat myötätuntoa vapautta kohtaan, niin silloin olisi varmaan jopa lokakuun 17 päivän manifestin laatijatkin katsottava vapauden kannattajiksi. Jos sitä todistavat teot,—niin ainoana sellaisena tekona on nykyään se, että edistetään työläisten aseistamista, edistetään todella vallankumouksellisen armeijan muodostamista ja lujittamista. Tehkää siis valintanne, herrat: joko te menette hra Witten eteiseen mankumaan häneltä vapauden palasia, tinkimään vapauden typistämisen takia — tai menette „kansan valtaelimiin”, tai väliaikaiseen vallankumoushallitukseen taistellaksenne rajattomalla antaumuksella täydellisen vapauden puolesta. Valitkaa!

„Novaja Zhizn” № 19,
marraskuun 23 p:nä 1905
Allekirjoitus: N. L e n i n

Julkaistaan
„Novaja Zhizn” lehden
tekstin mukaan